

Gérald de Palmas, Dzi

Kiedyś w tamte dni,
gdz zabrakło mi
szczęścia do miłości,
przepadł piękny świat,
tak jak domek z kart,
przepadł bez litości. /x2
Ktoś powiedział, że
nie jest aż tak źle,
choć straszna samotność.
Zamknij Pan Błg drzwi,
kto otworzy ci
wnet na oścież okno. /x2
I przyszedłeś Ty,
znł pachniały bzy,
słońce znłw świeciło.
I ponure dni
rozjaśniłeś mi
wszystko się zmieniło. /x2
Więc wypada mi
podziękować Ci,
lecz mi słłw brakuje.
Więc dlatego ja
powiem słowa dwa:
"Bardzo Ci dziękuję". /x2